یکی از شب ها با رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز خواندم که ایشان سوره ی «بقره» را شروع کرد.

از حذیفة بن یمان رضی الله عنهما روایت است که می گوید: یکی از شب ها با رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز خواندم که ایشان سوره ی «بقره» را شروع کرد. با خود گفتم: در آیه ی صدم رکوع خواهد کرد. اما از این آیه گذشت؛ گفتم: همه ی «بقره» را در یک رکعت خواهد خواند (و آنگاه رکوع خواهد کرد). اما همه ی این سوره را خواند و در این اندیشه بودم که رکوع خواهد نمود؛ اما رکوع نکرد و سوره ی «نساء» را شروع کرد و آن را تا پایان خواند. سپس «آل عمران» را آغاز نمود و آرام و با ترتیل می خواند و هرگاه به آیه ای می رسید که در آن تسبیح و ستایش الله بود، تسبیح می گفت و چون به آیه ی دعا می رسید، دعا می کرد و هنگامی که به آیه ای با موضوع پناه جستن به الله می رسید، پناه می خواست تا اینکه رکوع نمود و شروع کرد به گفتن: «سُبحانَ رَبِّيَ الْعظِيمِ» و رکوعش متناسب با قیامش طول کشید؛ آنگاه برخاست و گفت: «سَمِعَ اللَّهُ لِمن حَمِدَه، ربَّنا لك الْحمدُ» و این قیامش نیز تقریباً به اندازه ی رکوعش طولانی بود و سپس به سجده رفت و همواره «سبحان رَبِّيَ الأعلَى» می گفت چنانکه سجده اش متناسب با قیامش طول کشید.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

باری حذیفة رضی الله عنه در نماز شب با رسول الله صلی الله علیه وسلم همراه می شود که ایشان نماز را طولانی می کند و در رکعت اول سوره ی بقره و نساء و آل عمران را به همین ترتیب می خواند. و در حین نماز چون به آیه ای با موضوع دعا می رسد دعا می کند و وقتی به آیه ای با موضوع تسبیح می رسد تسبیح می گوید و هرگاه به آیه ای با موضوع پناه جستن می رسد، به الله متعال پناه می برد؛ و اجزای نمازش نظم و ترتیب خاصی داشته و متناسب با هم بوده است چنانکه رکوعش تقریبا به اندازه ی قیام و سجده اش تقریبا به اندازه ی رکوع بوده است.

https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3727